

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 18 lutego 2016 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt I Ns 1088/15, Sąd Rejonowy w Brzezinach oddalił wniosek o zezwolenie na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego. W uzasadnieniu podniósł, że w ugodzie strony porozumiały się, że należność ma być wypłacona do rąk przedstawiciela ustawowego małoletniej tytułem zachowku na wskazane konto. Zdaniem Sądu I instancji z literalnego brzmienia ugody wynika, że wierzyciel miał obowiązek zapłacić świadczenie do rąk A. K., ewentualnie bezpośrednio na konto bankowe małoletniej. Nic nie przeszkadzało aby przekazanie świadczenia nastąpiło za pokwitowaniem za pośrednictwem poczty lub bezpośrednio do rąk przedstawiciela ustawowego. Sąd uznał, iż nie zachodzą przeszkody w spełnieniu świadczenia leżące po stronie wierzyciela uzasadniające udzielenie zezwolenia na złożenie świadczenia do depozytu Sądowego, w związku z brakiem wykazania jakimkolwiek dokumentem, że przedstawiciel ustawowy małoletniej odmówił przyjęcia świadczenia ewentualnie nie dopełnił obowiązku wskazania numeru konta wierzycieli.

Apelację od powyższego postanowienia złożył wnioskodawca zaskarżając postanowienie w całości i wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia i zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego kwot wskazanych w zażaleniu, a nadto wydanie sum złożonych do depozytu M. K. z chwilą uzyskania pełnoletniości po okazaniu odpisu ugody zawartej w dniu 11 czerwca 2015 roku przed Sądem Rejonowym w Brzezinach w sprawie o sygn. akt I C 52/15.

Skarżący ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I Instancji.

Sąd zważył, co następuje:

Apelacja podlega oddaleniu.

Stosownie do treści art. 693¹ k.p.c. w postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego sąd nie bada prawdziwości twierdzeń zawartych we wniosku, ograniczając się do oceny, czy według przytoczonych okoliczności złożenie do depozytu jest prawnie uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 467 punkt 4 k.c. poza wypadkami przewidzianymi w innych przepisach dłużnik może złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego jeżeli z powodu innych okoliczności dotyczących osoby wierzyciela świadczenie nie może być spełnione. W doktrynie przyjmuje się, iż pod sytuacją opisaną w w/w przepisie mieści zwłoka wierzyciela, niewydanie pokwitowania lub dokumentu, sprzeciw jednego z wierzycieli uprawnionych do świadczenia niepodzielnego. (Gawlik Zdzisław w: Kidyba Andrzej (red.) Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania - część ogólna, wyd. II, podobnie w postanowieniu Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 30 grudnia 2010 r., III Ca 844/10).

Stosownie zaś do treści art. 486 k.c. w razie zwłoki wierzyciela dłużnik może żądać naprawienia wynikłej stąd szkody; może również złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego (§ 1). Wierzyciel dopuszcza się zwłoki, gdy bez uzasadnionego powodu bądź uchyla się od przyjęcia zaoferowanego świadczenia, bądź odmawia dokonania czynności, bez której świadczenie nie może być spełnione, bądź oświadcza dłużnikowi, że świadczenia nie przyjmie (§ 2 k.c.).

Mimo błędnej wykładni treści ugody dokonanej przez Sąd I instancji, Sąd Okręgowy podziela ocenę Sadu Rejonowego co do niezasadności wniosku o złożenie świadczenia do depozytu sądowego.

Jak wynika z treści wniosku, wnioskodawca próbował skontaktować się z przedstawicielem ustawowym wierzyciela celem uzyskania numeru rachunku bankowego, na który winien spełnić świadczenie, jednak próby kontaktu były nieskuteczne. Nie podano jednak czy wnioskodawca podjął próbę spełnienia świadczenia w inny sposób niż wpłata na rachunek bankowy. Skuteczne spełnienie świadczenia na rzecz wierzyciela każdym dopuszczalnym sposobem

prowadzi do wykonania zobowiązania. Celem złożenia świadczenia do depozytu sądowego jest przecież chęć dłużnika zwolnienia z długu, bowiem ważne złożenie do depozytu sądowego ma takie same skutki jak spełnienie świadczenia i zobowiązuje wierzyciela do zwrotu dłużnikowi kosztów złożenia. (art. 470 k.c.).

Wobec powyższego należy przyjąć, iż wnioskodawca nie wskazał w treści wniosku czy podjął próbę spełnienia świadczenia wynikającego z zawartej ugody w inny sposób niż przez wpłatę na konto bankowe. Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.